
Szálinger Balázs

MAGYARORSZÁG MADARAI

Magyarország madaraival élek
Üvegtáblán, és csokorban szedem
Nekik az üveggolyót, azt hiszem.

Ha meglényegül fölöttem egy felhő,
Nyomban kitudódik egy-egy madár
Az égből, és a jobb kezemre száll.

Kismadaram, nem vagy való e tájra,
Nézz csak ide, én csokorban szedem
Neked az üveggolyót, azt hiszem.

Milyen test az, ami üvegen élhet,
Milyen táj az, ahol üveg terem,
Mért fény az, mely áttör a testeken?

Lehetne ez búzamező, akármí,
Mely ehető dolgokat tár elénk,
Kismadaram, nem jobb neked az ég?

Magyarország madaraival élek
Örök önváddal, hogy kevés vagyunk,
Jégtáblán élünk, s míg meg nem halunk,

Az alattunk rohadó dolog éltet.

BÁRSONYSZERELŐ

Megleplek saját bársonyszerelővel,
Olyannal, aki nem hal meg soha,
Mert amíg élsz, halnia sincs hova,
Ül, és amíg ül, istenek térdén
Ül, és egész nap szereli a bársonyt.